

Gönczi László Gyerekkorában

Ez itt a bátyám, Gönczi László. Ő 1905-ben született. Laci reáliskolában [lásd: gimnáziumok és egyéb középiskolák] érettségizett, és nem vették föl az egyetemre a numerus clausus miatt.

A két unokanővérem meg a Laci meg én jártunk a Városi Színházba [Ennek épületében lett később (1951) az Erkel Színház. -- A szerk.] minden vasárnap délután. Nincs olyan nevű énekes, dirigens, akit ne hallottam volna. Apámat nem érdekelte a komolyzene, anyám szerette, de ő sem járt. Ez a bátyámnak volt a hobbija. A bátyám nagyon kulturált gyerek volt. Őt csak a komolyzene érdekelte. És olvasott, olvasott. Otthon nem volt sok könyvünk, de könyvtárból folyton olvastunk, és mindent. Gárdonyi, Mikszáth, Jókai és így mentünk tovább.

Laci először a nagybátyámnál volt irodában, aztán volt egy kisbútorműhelye. Nem volt egy sikeres ember. A végén volt egy nagyon jó állása. A visszacsatolt -- ez már a háború -- területen [lásd: második bécsi döntés], Szilágy megye valamelyik részén egy birtokon volt intéző, ott ő nagyon szépen keresett. Lett két fiuk. A bátyám kitért, reformátusra. A felesége kedvéért, mikor a felesége terhes lett, kitért. Az Ádám már reformátusnak született.